

Aan de staatssecretaris van
Volksgezondheid, Welzijn en Sport
Dhr. Drs. P. Blokhuis

Geachte heer Blokhuis,

Als ouder van een kind met een psychische problematiek wil ik graag reageren op het wetsvoorstel. Laat ik voorop stellen dat ik ontzettend blij ben met dit wetsvoorstel. Toegang tot de WLZ voor mensen met een psychische problematiek zal de betrokkenen veel rust en duidelijkheid geven, omdat zij de zorg kunnen krijgen die zij nodig hebben, zonder regelmatig te moeten bewijzen dat zij die zorg echt nodig hebben. Deze duidelijkheid, rust en juiste zorg zal hen beter laten participeren in de maatschappij.

Wat mij echter zeer verbaasd is dat kinderen onder de 18 jaar géén toegang krijgen tot de WLZ. Er zijn kinderen waarvan echt al duidelijk is dat zij blijvende behoefte aan permanent toezicht of 24 uur per dag zorg in de nabijheid nodig hebben. Waarom krijgen zij geen toegang tot de WLZ?

In het wetsvoorstel wordt (*in memorie van toelichting, par. 3*) de reden gegeven dat '*...de jeugdige namelijk het meest gebaat is bij nabije (vanuit de gemeente georganiseerde) integrale jeugdhulp, zowel voor hemzelf als voor het gezin. Door deze hulp vanuit de Jeugdwet te organiseren, kan beter worden gewerkt vanuit de gedachte '1 gezin, 1 plan'...*'. Deze redenering gaat volgens mij ook op voor jeugdigen met een andere grondslag (bv. verstandelijke beperking of zintuiglijke beperking). En deze jeugdigen hebben wél toegang tot de WLZ. Waar zit het verschil?

Ook het argument dat iets verder beschreven staat *in par. 3 van Memorie van toelichting* '*...Ook is in de Jeugdwet de verbinding mogelijk tussen alle vormen van jeugdhulp, zoals opvoedondersteuning en is zo meer aandacht voor de ontwikkeling van het kind mogelijk. Door de gemeente verantwoordelijk te houden voor de gehele keten van jeugdhulp, kan de samenwerking tussen partijen verbeteren en wordt integrale hulp op maat ook voor deze kwetsbare groep beter mogelijk. Ook belangrijk is dat hiermee wordt ingezet op zelfmanagement en eigen kracht, preventieve ggz en lichtere vormen van zorg en ondersteuning waar mogelijk.*' is een drogreden en getuigt niet van pervasieve kennis van psychische problematiek. Een jeugdige, die een zodanig ernstige beperking door een psychische stoornis heeft dat hij voldoet aan de toegangscriteria van de WLZ, is niet geholpen met zelfmanagement en eigen kracht, preventieve ggz en lichtere vorm van zorg en ondersteuning. Daar redden deze jeugdigen het echt niet mee! Zij hebben blijvende, zware, gespecialiseerde hulp nodig om zich staande te kunnen houden! (Net als jeugdigen met bv. een verstandelijke beperking.) Ook het Zorginstituut geeft aan dat in de WLZ de integrale zorg aan cliënten met een psychische grondslag beter wordt. Dat geldt tevens voor jeugdigen met deze grondslag; zij gedijen ook het best met integrale zorg.

Mijns inzien staat het voorstel om jeugdige onder de 18 jaar uit te sluiten van toegang tot de WLZ zelfs in contradictie met het doel van het wetsvoorstel (*zoals beschreven in Memorie*

van toelichting, par. 1): '...om mensen met een psychische stoornis die voldoen aan de Wlztoegangscriteria niet anders te benaderen dan mensen met een lichamelijke, verstandelijke of zintuiglijke handicap, of mensen met een somatische of psychogeriatrische beperking of aandoening...'. Door jeugdigen met een psychische problematiek uit te sluiten van toegang tot de WLZ worden zij anders benaderd dan jeugdigen met een andere grondslag! Het gelijkheidsargument houdt dan geen stand meer: de ene jeugdige heeft wel toegang, terwijl de andere dat niet heeft. Dat lijkt mij niet de bedoeling van deze wetswijziging.

Ik zou dan ook graag zien dat iedereen met een psychische problematiek toegang zou kunnen krijgen tot de WLZ, ongeacht leeftijd.

Ik ben altijd bereid om mijn reactie toe te lichten.

Met vriendelijke groet,

D. Ledoux